

Beslutningsforslag nr. B 99. Fremsat den 22. februar 2000 af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om genåbning af EU's Dagsorden 2000

Folketinget opfordrer regeringen til at kræve genforhandling af EU's Dagsorden 2000 med det formål

- at aftrappe de eksisterende landbrugs- og strukturstøtteordninger, herunder særligt de ordninger som er præget af omfattende svindel
- at anvende en del af de frigjorte midler til øget støtte til de østeuropæiske lande efter princippet om, at alle europæiske og ikke blot kandidatlande omfattes, og at lande med mindst indkomst får størst støtte, samt at miljøhensyn

sikres højeste prioritet, dog således at støtten suspenderes i situationer hvor de grundlæggende menneskerettigheder overtrædes

- at tilbageføre en del af de frigjorte midler til medlemslandene i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet
- og i den forbindelse arbejde for, at lånestøtten fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) prioriteres i forhold til miljø og de fattigste lande.

Bemærkninger til forslaget

Den 16. december 1999 vedtog Europa-Parlamentet under samlingen i Strasbourg det endelige EU-budget for 2000. Budgettet er på 89,388 mia. euro eller ca. 661 mia. danske kroner, som det fremgår af nyhedsbrevet EU-Info nr.33/1999 fra Europa-Parlamentets Informationskontor. I forhold til 1999-budgettet er der tale om en stigning på ca. 3,830 mia. euro.

Kostbart medlemskab

Danmark betaler stadig mere for medlemskabet i EU – det danske nettobidrag til EU kan frem til næste budgetforhandling i EU i år 2006 være steget til 6 milliarder kroner. Dette ifølge økonomiministerens overslag, som det fremkom under et samråd i Folketingets Europaudvalg den 10. september 1999. Årsag hertil er blandt andet reformerne i EU's landbrugspolitik, hvor de mere velstillede lande yder større bidrag til støtteordningerne på området. Den direkte markedsstøtte til visse varetyper er efterhånden under reduktion, men til gengæld kompenseres landmændene for den tabte indtægt med direkte støtte. De budgetterede udgifter til landbrug beløber sig på 2000-budgettet til 40,994 mia. euro mod 40,440 mia. euro i 1999. Så de enorme subsidier til landbruget er fortsat en af hjørnestenene i EU. Ligeledes er budgettet til strukturstøtten betragtelig forøget, fra 30,423 mia. euro i 1999 til 31,802 mia. euro i 2000.

Milliarder op i svindel

Ud af det samlede budget på ca. 89 mia. euro går altså ca. 72 mia. euro ind i landbrugs- og strukturpolitikens totalt uoverskuelige støtteordninger. På landbrugsområdet optræder der utallige og komplekse regler, som giver smuthuller for fejl, svindel og bedrag. Det har i årevis været en offentlig kendt hemmelighed, at lige netop landbrugsområdet er et af de områder, hvor der svindles i stor skala med EU's penge – et problem, som mange kontrolforanstaltninger og forsøg på styring ikke har kunnet fjerne.

For eksempel fremgår det af rapporten fra EU's Revisionsret om Kommissionens og medlemslandenes

administration af budgettet for 1998, at enorme beløb ikke er bogført korrekt, og at enorme beløb ligeledes er forsvundet »ud i den blå luft«. Formanden for Revisionsretten udtaler direkte, at der er afsløret et uacceptabelt antal betydningsfulde fejl i regnskaberne. Mere end hver syvende udbetaling er behæftet med fejl, såsom for tidlige eller sene betalinger, manglende kontrol og manglende dokumentation, konstaterer Revisionsretten i rapporten. Kommissionens kontrol med og styring af fordelingen af EU's midler har igen svigtet trods forsikringer og løfter om, at svindelen skal nedbringes og mulighederne for bedrageri minimeres. Danske skatteborgere hælder altså millioner i EU's almindelige kasse, der viser sig at være hullet som en si, og hvor store beløb år efter år forsvinder fra de formål, de faktisk er øremærket til.

Aftrapning af landbrugs- og strukturstøtteordningerne

Enhedslisten finder dette spild af skatteydernes penge absurd. De mange milliarder, der ikke mindst går til uhensigtsmæssige landbrugs- og strukturstøtteordninger, og hvoraf store summer ad denne vej forsvinder i ren svindel, bør anvendes langt mere fornuftigt.

Ved at aftrappe disse ordninger, kan der frigøres store pengemidler i EU's budget. En omfordeling fra produktionsstøtte til miljøstøtte kan tilføre midler til vigtige områder som økologisk landbrug, bæredygtigt fiskeri og nødvendige miljøforanstaltninger. På samme måde bør de fattige områder i Europa og områder, som er under genopbygning efter krig og katastrofer, prioriteres, fremfor at f.eks. de velstående lande via strukturstøtteordningerne får store bidder af kagen, som det er tilfældet i dag. De ekstraudgifter, der trænger sig på til genopbygning og til løsning af de mange svære problemer i de fattige lande i Europa, må kunne dækkes ved omfordeling af midlerne i de eksisterende støtteordninger, i stedet for at udgifterne blot øges. Under alle omstændigheder skal pengene gå derhen, hvor behovet er størst.

Frigjorte midler til de solidariske poster

Støtten til ansøgerlandene udgør 1,696 mia. euro på 2000-budgettet og er dermed en af de små poster på budgettet. Set i forhold til de enorme beløb, som landbrugs- og strukturstøtteordningerne sluger, er det en sølle sum, der skal fordeles på de østeuropæiske lande. En omfordeling af midlerne til landbrugs- og strukturstøtteordningerne betyder frigørelse af store pengesummer, der kan anvendes til de solidariske poster.

Tilbageførsel af midler til medlemslandene

En række EU-sagsområder med tilhørende midler kan føres tilbage til medlemslandene selv. Eksempler er uddannelses- eller kulturområdet, hvor EU-landene først sender penge til Bruxelles og derefter får diverse portioner tilbage til forskellige formål.

Disse er blot nogle af de samfundsmæssige områder, hvor EU enten ikke har nogen kompetence, eller hvor nationalstaten langt bedre kan varetage opgaverne, og hvor midlerne bør tilbageføres efter subsidiaritetsprincippet.

Banklån til miljø og fattigdomsbekæmpelse

Den Europæiske Investeringsbank (EIB) er en af de største långivere til landene i Central- og Østeuropa. Lånestøtten skal medvirke til landenes omstilling til markedsøkonomi med henblik på at opnå medlemskab i EU. Bankens kapital er på 100 mia. euro, svarende til 744 mia. danske kroner. EIB er dermed en af verdens største pengetanke.

»På trods af, at det er de 15 EU-lande – og dermed de europæiske skatteborgere – der har indskudt bankens samlede kapital, er der så godt som ingen offentlig debat om dens udlånspolitik eller miljøprofil.« fastslår dagbladet Aktuelt i en artikel den 14. december 1999. Det er blevet påvist, at den lånepolitik, der udøves, langtfra opfylder intentionerne om, at støtten skal komme miljøet til gode. I Aktuelt fra den 12. januar 2000 fremgår det, at veje og motorveje tegner sig for den største enkeltandel, nemlig 16 pct. af de 8,8 mia. euro, som EIB lånte til Central- og Østeuropa i perioden 1990-1998. Jernbanerne fik i samme periode 12 pct. af pengene, mens egentlige miljøprojekter måtte nøjes med lidt over 5 pct. – altså en markant skævdeling af støtten.

Miljøkravene til EIB's lånepolitik må skærpes, således at lånene vurderes i forhold til de enorme miljøproblemer, mange af landene står over for at skulle løse. F.eks. gælder det basale områder som rensning af forurenede jord og vand og indførelse af renere teknologi. Der skal finansieres for op imod 1000 mia. danske kroner i miljøinvesteringer i de ti ansøgerlande, før de kan nå op på det samme niveau for miljøbeskyttelse, som EU's nuværende medlemslande har, anslår miljøminister Svend Auken i et interview om EIB i Aktuelt den 20. december 1999.

Danmark er medejer af EIB sammen med de øvrige EU-lande. Den danske regering må derfor via sin repræsentant i bestyrelsen stille krav om, at miljøhensyn bliver afgørende i udlånspolitikken, således at de mange milliarder anvendes til en udvikling, der faktisk sikrer et bedre miljø.

Skriftlig fremsættelse

Keld Albrechtsen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om genåbning af EU's Dagsorden 2000.

(Beslutningsforslag nr. B 99).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.